Hoang sơ và lãng mạn- Biển Rạng Nuại Thanh sớm bình minh

Viết bởi Trần Văn Chương
Thứ hai, 08 Tháng 10 2012 21:17 - Lần cập nhật cuối Thứ ba, 09 Tháng 10 2012 20:51

Con đường nhỏ từ thị trấn Núi Thành dẫn xuống bãi Rạng (xã Tam Quang, Núi Thành, Quảng Nam) nhỏ kéo dài nỗi khát khao tận hưởng sắc trời của biển. Nếu không theo đường này, thì dong thuyền theo dòng Trường Giang, xuôi ra cửa bể rồi quanh vào Rạng, bạn sẽ ngập trong màu xanh bất tận của sông biển và bất ngờ trước dáng ông Đồn, bà Che tím một khoảng trời….

Từ thị trấn Núi Thành, nếu chưa vội chu du xuống biển, du khách bỏ chút ít thời gian ngược chừng 7km về hướng tây, đến với một thác núi đẹp hoang sơ mà thiên nhiên ưu đãi ban tặng. Thác Hố Giang Thơm luyến lưu những ai thích sự lãng mạn và cũng để thách thức sự mạo hiểm khám phá. Phía xa con suối đầu nguồn đổ xuống các tầng đá tạo thành những ngọn thác đẹp quyến rũ. Những người thích cảm giác mạnh có thể leo lên các mõm đá nhọp nhô để chinh phục những ngọn thác cao. Trên đầu nguồn con suối, một hồ nước phẳng lặng hiện ra yên ả như gợi mời, như gần gũi với những ai muốn tìm về một khung cảnh tĩnh mịch và thi vị của thiên nhiên hoang dã.

Rời núi, đến với biển. Bãi Rạng vẫn khoác vẻ quyến rũ hoang sơ, của những làn cát vàng cháy

bằng, mến đãi khách bằng món mực một nắng, cá chuồn nướng, cháo hầu… thơm phức.

Buổi sáng đứng trên đồi cao khoảng 40m so với mặt biển, những resort với ngói đỏ hiện ra thấp thoáng dưới những tàng thông. Trùng Dương resort mới đi vào hoạt động được một năm, mang dáng vẻ của một làng quê Việt. Nghe thông reo, và đắm chìm trong không gian này, những hồi ức trở thẳng nhớ quay về. Trùng Dương kiêu hãnh trên những thảm cỏ một mảnh tự, con đường dẫn vào các lối nhỏ giăng đầy sương. Một không gian nhỏ thơ, bằng bình hồ. Một chiếc cầu nhỏ xinh xắn dẫn đường vào Biển Xanh resort, được xây dựng khang trang với 38 phòng. Đây là một khu nghỉ dưỡng được xây dựng theo kiểu kiến trúc nhà ở biển Vũng Tàu, nửa không gian còn lối vẫn giữ kiểu nhà một mái của người Quảng. Một khuôn tường nhỏ nhõm che phủ bởi mái ngói rộng thênh thang khiến khu resort vừa cổ vừa hiện đại. Tất cả được mời chào bởi nụ cười mến khách của những cô gái mến mà giọng Quảng.

Đi dọc bãi biển, các khu hàng ăn uống mọc lên san sát nhau. Món cá chuồn nướng lôi dậy lên mùi của biển. Những con cá còn tươi, đặt lên trên vỉ, nướng với lửa than hồng. Cá được ăn cùng với muối hạt sống và ớt xanh, vừa ăn vừa xuýt xoa, mến mến đầu môi vì muối của đại dương…

Chiều nắng nhẹ, thi vị nhất là lang thang trên bãi cát mịn vàng. Cát se lòng, dịp dịn cùng sóng biển. Theo con nước, cát chảy ngoằn nghèo tạo nên những đường vặt lẻ lắm đùa cùng gió và mưa. Nghe có cảm giác như ru bên mình, đó là khi ta ngã mình xuống nằm cát và nghe khúc nhạc vi vu của đại thông. Ngoài xa là những mỏng đá ghềnh ghềnh được chồng lên nhau tạo nên những mỏng lớn, núi đá lồng chồng mọc lên trên nền xanh của biển. Không có gì thú vị bằng đứng trên những mỏng đá lớn để nhìn ra xa, biển mênh mông ôm ấp lấy những con thuyền. Con nước xuống, những cồn đá ong hiện ra đỏ rực. Ở đó cồn câu có sẵn, chỉ cần dầm chân trong bọt sóng, chỉ cá cồn mồi, ta nhỏ quên hiện tại và thả lòng mình trở lại với tuổi thơ… Ít ai lưu lại ở đây lâu, những nếu một lần đến đây mà không dầm mình trong làn nước biển xanh biếc sẽ thật tiếc nuối. Biển trong veo đến tận lòng mình. Biển, trời, sắc tím của rặn đá nhỏ mãi lưu giữ vẻ đẹp bí ẩn trong ngàn năm kiến tạo…